

Arrest

nr. 78 450 van 29 maart 2012
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Afghaanse nationaliteit te zijn, op 9 februari 2012 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 26 januari 2012.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 1 maart 2012 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 14 maart 2012.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van advocaat B. MATTHEUS, die verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die volgens zijn verklaringen België binnenkwam op 27 maart 2011, verklaart er zich op 28 maart 2011 vluchteling.

1.2. De commissaris-generaal weigert aan verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus bij beslissing van 26 januari 2012, verstuurd op 27 januari 2012.

1.3. De bestreden beslissing geeft de feiten als volgt weer:

“U, een Afghaans staatsburger van Pasjtje origine, verklaart afkomstig te zijn van het dorp Gil'gay gelegen in het district Mosa Qala van de provincie Helmand. Uw vader was verwickeld in een grondgeschied met zijn neven die aangesloten waren bij de taliban. De neven van uw vader doodden in dit verband een oom van u, kidnapten uw vader en mishandelden hem. Vanwege deze vete en omdat de neven van uw vader u van spionage beschuldigden, ontvluchtte u Afghanistan en trachtte u het Verenigd Koninkrijk te bereiken. Toen dit echter niet lukte, keerde u terug naar Afghanistan nadat u van uw vader had vernomen dat de dreiging afgenomen was. Terug in Afghanistan kreeg u een dreigbrief

waarin u opnieuw beschuldigd werd van spionage. Naar aanleiding hiervan vertrok u opnieuw uit Afghanistan. U verliet Afghanistan en reisde naar België waar u op 27 maart 2011 aankwam en op 28 maart 2011 een asielerzoek indiende. Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legde u de volgende documenten neer: een taskara en enkele foto's."

Verzoeker betwist dit feitenrelaas niet.

1.4. De bestreden beslissing stelt dat verzoeker er niet in geslaagd is aannemelijk te maken dat hij een gegronde vrees heeft voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming. De beslissing berust op volgende gronden:

"Volgens uw verklaringen verliet u Afghanistan omdat u er problemen kende met de taliban en er betrokken was bij een familievete. Na grondig onderzoek van de door u aangehaalde feiten en alle elementen aanwezig in het administratieve dossier dient er echter te worden vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt dat er in uw hoofde sprake zou zijn van een gegronde vrees voor vervolging zoals voorzien in de Vluchtelingenconventie. U maakt evenmin een reëel risico op ernstige schade in de zin van de subsidiaire bescherming aannemelijk. Na uw verklaringen voor het Commissariaat-generaal kan er immers geen geloof gehecht worden aan uw beweringen over uw verblijfplaatsen voor uw aankomst in België. Vooreerst dient er te worden opgemerkt dat u tijdens het gehoor aangaf geen enkele Afghaanse maand te kennen (cgvs; p 11). Toen u verder tijdens het gehoor werd gevraagd welke de belangrijkste rivieren in Afghanistan zijn antwoordde u: 'ik ken de Bande Kajaki, voor de rest stromen de rivieren in de andere provincies, waar ik geen weet van heb' (cgvs, p 11). Er dient echter te worden opgemerkt dat de Bande Kajaki geen rivier is maar een stuwmeer gelegen op de Helmandrivier, een van de grootste rivieren van Afghanistan. Uit informatie van de Commissaris-generaal blijkt overigens dat er ook een rivier stroomt door het Musa Qala district. Het is uitermate verwonderlijk dat u niet op de hoogte bent van het bestaan van een rivier in uw district die dezelfde naam draagt als dit district. Het is evenzeer onaannemelijk dat u enkel de omliggende provincies van Helmand kent en tijdens het gehoor niet in staat was andere Afghaanse provincies op te noemen (cgvs; p 11). Zelfs van een analfabeet kan immers een minimale kennis van zijn land worden verwacht en dat hij dus enkele rivieren en meerdere provincies kan benoemen en de Afghaanse kalender kan hanteren. Het is ook opmerkelijk dat u beweerde dat er geen scholen in uw district bestaan, omdat de taliban dat niet toelaten (cgvs, p 7). Dat de taliban met het bestaan van scholen niet opgezet zijn, is correct, maar er zijn wel degelijk scholen in uw district. Zo blijkt uit het district development plan dat in 2008 werd geüpdatet dat er in het district Mosa Qala vijftien lagere en vier middelbare scholen zijn. Uit verdere informatie, waarvan een kopie aan het administratieve dossier werd toegevoegd, blijkt overigens dat er sinds de taliban in 2007 de controle over het district verloren verschillende scholen werden gebouwd in het district. Wanneer u vervolgens wordt gevraagd of u weet hebt van de aanwezigheid van buitenlandse troepen in uw provincie antwoordde u dat er Amerikanen en Britten in uw provincie aanwezig waren, maar dat u niet wist waar ze gestationeerd waren (cgvs; p 11). Het is zonder meer opvallend dat iemand die uit Helmand afkomstig is geen buitenlandse basis kan situeren. Zo bevindt zich in het district Laskar Gah Camp Bastion, de belangrijkste Britse militaire basis in Afghanistan, waarin doorlopend tussen de 20.000 en 30.000 Britse troepen aanwezig zijn, van waaruit de strijd tegen de taliban in Helmand georkestreerd wordt en dat dient als belangrijk logistiek centrum. Camp Bastion heeft enorme afmetingen, een omtrek van 40 kilometer en een eigen luchthaven die dag en nacht draait en waar bijvoorbeeld enkel in de maand juni 2011 alleen al 2.980.000 stuks aan goederen behandeld werden. Er is ook Camp Leatherneck, een Amerikaanse basis die in 2008 werd opgetrokken en die onderdak verschaft aan het merendeel van de Amerikaanse troepen in Helmand en zich uitstrekt over 1600 acres. De kennis die u tentoonspreidt kan dan ook zonder meer oppervlakkig genoemd worden. Van zodra er verder gevraagd wordt, moet u immers het antwoord schuldig blijven. Dit blijkt ook verder uit het gehoor. Zo noemt u ene Mullah Tor Jan als plaatselijk talibancommandant in Mosa Qala. U verklaarde dat uw neven in de periode 2008/2009 voor Tor Jan werkten en dat deze in 2009 werd opgevolgd door Sher Mohammad Akhundzada (cgvs; p 4). Er moet ten eerste worden opgemerkt dat Mullah Tor Jan inderdaad een talibancommandant was in Mosa Qala, maar dat hij in december 2007 omkwam bij een luchtaanval. Ten tweede werd er nergens informatie teruggevonden die aangaf dat er een talibancommandant bestond met de naam Sher Mohammad Akhundzada. Sher Mohammad Akhundzada is effectief van Helmand afkomstig maar was van 2001 tot 2005 gouverneur van de provincie Helmand. U blijkt hiervan niet op de hoogte te zijn (cgvs, p 4). Het is verder correct dat toen Akhundzada in 2005 aan de kant werd geschoven, hij zijn manschappen liet overlopen naar de best betalende krijgshoofd omdat hij zelf niet meer in hun onderhoud kon voorzien. Toentertijd was dit effectief de taliban. Akhundzada zelf liep echter niet over naar de taliban. Sinds 2005 zetelt hij in de Meshrano Jirga en hij wordt gezien als een goede vriend en bondgenoot van president Karzai. In 2010 werd hij

herbenoemd als lid van de Mehrano Jirga en werd hij lid en voorzitter van het intern veiligheids- en defensiecomité 2010. Er dient overigens aan te worden toegevoegd dat Akhundzada behoort tot de Alizai en niet tot de Azakzai zoals u verklaarde (cgvs; p 4). Het is tot slot zeer bevreemdend om van iemand die beweert afkomstig te zijn uit de provincie Helmand en verklaart landbouwer te zijn te moeten horen dat hij geen papaver kweekte omdat dit te arbeidsintensief was vanwege de vele irrigatiewerken die verricht moeten worden omdat papaver veel water nodig heeft (cgvs; p 13). Er dient ter zake te worden opgemerkt dat papaver net een plant is die het goed doet met weinig water. Tijdens de zevenjarige droogte (1998-2005) bleven Afghaanse boeren succesvol papaver kweken. Papaver is dan ook één van de weinige planten die in moeilijke omstandigheden geteeld kan worden omdat het minder water nodig heeft dan andere gewassen. Om deze reden wordt papaver immers al sinds lang in Helmand gekweekt, onder andere in districten als Baghran, Kajaki en Musa Qala, waar u vandaan beweert te komen. Deze districten hebben geen uitgebouwd irrigatiesysteem, landbouwgrond is er zeer beperkt. Bijgevolg zijn veel mensen aangewezen op de papaverteelt om in hun levensonderhoud te voorzien. Voor iemand die beweert afkomstig te zijn van Helmand – waar een groot gedeelte van de bevolking direct of indirect in aanraking komt met opiumteelt – en voor een landbouwer heeft gewerkt die papaver teelde (cgvs; p 13), zou dit algemene kennis moeten zijn. Voorgaande vaststellingen leiden ertoe dat geen geloof kan worden gehecht aan uw beweringen inzake uw verblijf in Afghanistan. Bijgevolg kan er logischerwijze evenmin nog enig geloof worden gehecht aan uw beweringen over de feiten die aan de basis van uw vlucht uit Afghanistan zouden hebben gelegen. De documenten die u neerlegde ter ondersteuning van uw asielaanspraak zijn niet van aard deze conclusie te wijzigen. De foto's die u neerlegde voegen niets toe aan uw verklaringen aangaande uw problemen. Wat betreft uw taskara dient te worden opgemerkt dat uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan een kopie aan het administratieve dossier is toegevoegd, dat Afghaanse identiteitsdocumenten zeer weinig waarde hebben gezien de graad van corruptie in Afghanistan. Veel Afghaanse documenten zijn, ook na gedegen onderzoek door Afghaanse deskundigen, niet te onderscheiden van authentieke documenten. Afghaanse documenten hebben bijgevolg slechts een zeer beperkte waarde bij het vaststellen van de identiteit van een Afghaanse asielzoeker. Wat betreft de geloofwaardigheid van uw verklaringen over uw beweerd verblijf in Afghanistan moet worden opgemerkt dat geloofwaardige verklaringen in dit verband belangrijk zijn voor de inschatting van uw vrees voor vervolging en uw nood aan subsidiaire bescherming. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen in uw leefsituatie of herkomst, uw eventuele problemen en uw eventuele nood aan bescherming. De vaststelling dat u niet recent uit Afghanistan afkomstig bent, is op zich geen reden om u het statuut van subsidiair beschermde te ontzeggen. Het feit echter dat u als asielzoeker geen reëel zicht biedt op uw herkomst, uw verblijfssituatie en de eventuele problemen die daaruit voortvloeien, verhindert de asielinstanties een juist beeld te vormen van uw werkelijke nood aan bescherming. Het is de taak van de asielinstanties de vrees van de aanvrager te beoordelen ten aanzien van het land waarvan hij de nationaliteit draagt. Hiervoor is het vooreerst van belang te kunnen vaststellen of de betrokken asielzoeker de nationaliteit van Afghanistan bezit. Sinds decennia leven miljoenen Afghanen buiten hun land van herkomst. Grote groepen Afghanen leven in de buurlanden Iran en Pakistan, anderen hebben zich gevestigd in landen als Tadzjikistan, Rusland, Dubai, India. Mogelijks hebben ze daar een reëel verblijfsalternatief ontwikkeld of hebben ze zelfs de nationaliteit van het gastland verworven. In die context is het van belang dat de asielzoeker aannemelijk maakt dat hij de Afghaanse nationaliteit bezit en dat hij een duidelijk zicht geeft op zijn reële herkomst en reële verblijfssituatie. Daarnaast wordt er vastgesteld dat vele Afghanen binnen Afghanistan verhuisd zijn (eventueel na een eerder verblijf in het buitenland): de geboorteplaats en de oorspronkelijke verblijfplaatsen zijn niet noodzakelijk de (huidige) plaats of regio van herkomst. Het is van belang dat de asielzoeker een duidelijk zicht biedt op zijn werkelijke achtergrond, netwerk, familiale context zodat de asielinstantie kan beoordelen of er in hoofde van betrokkene een reëel binnenlands vluchtalternatief bestaat. Om deze redenen is het van belang om te kunnen vaststellen waar de asielzoeker tot voor zijn vertrek woonde. Indien immers doorheen het onderzoek van het dossier moet worden vastgesteld dat de kandidaat-vluchteling geen zicht biedt op zijn nationaliteit, zijn reële verblijfssituatie of regio van herkomst, is het voor de instanties onmogelijk om een correct zicht te krijgen op de nood aan bescherming van deze persoon.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker vraagt in hoofdorde om hem als vluchteling te erkennen en in ondergeschikte orde om hem subsidiaire bescherming te verlenen.

Verzoeker stelt vooreerst dat de bestreden beslissing de artikelen 48/3, 52 en 62 van de vreemdelingenwet schendt, alsook artikel 1 van het Vluchtelingenverdrag en artikel 1 van het Vluchtelingenprotocol. Verzoeker benadrukt dat hij nooit naar school is gegaan en dat het bijgevolg normaal is dat hij niet op de hoogte is van scholen in zijn buurt en van de plaats waar de Britse en Amerikaanse basissen zich bevinden. Helmand is immers de grootste provincie van Afghanistan en verzoeker heeft nooit aardrijkskundelessen gehad. Verzoeker stelt dat uit zijn verklaringen afdoende blijkt dat hij de Helmandrivier vereenzelvigd met het stuwmeer. Hij stelt ook dat van een ongeschoolde persoon niet kan worden verwacht dat hij meer omliggende provincies van Helmand kent. Verder stelt hij dat het niet bewezen is dat Mullah Tor Jan om het leven is gekomen bij een luchtaanval in december 2007. Hij stelt dat dit louter een vermoeden is en benadrukt dat uit andere bronnen blijkt dat hij om het leven zou zijn gekomen bij een aanval op 13 maart 2008. Verder stelt verzoeker dat het volstrekt logisch is dat hij er niet van op de hoogte was dat Sher Mohammad Akhundzada van 2001 tot 2005 gouverneur was, aangezien verzoeker pas vijftien jaar was toen deze zijn ambt niet langer waarnam. Verzoeker wijst er ook nog op dat Alizai en Azakzai voor een analfabeet heel dicht bij elkaar liggen. Tot slot stelt verzoeker dat papaverteelt zeer arbeidsintensief is en irrigatiewerken vereist, waardoor het voor hem voordeliger was om voor een andere landbouwvak te kiezen.

Verder stelt verzoeker dat de bestreden beslissing de motiveringsplicht en het zekerheidsbeginsel schendt. Verzoeker stelt dat de commissaris-generaal zich in de bestreden beslissing heeft gebaseerd op waarschijnlijkheden en mogelijkheden en uitgang van foute aannames. Nergens in de bestreden beslissing wordt zwart op wit gesteld dat bepaalde beweringen van verzoeker fout zijn.

2.2. De Raad stelt vooreerst vast dat verzoeker uitsluitend de hervorming van de bestreden beslissing vordert en wijst erop dat de schending van de artikelen 52 en 62 van de vreemdelingenwet en van de motiveringsplicht en het zekerheidsbeginsel niet dienstig kan worden aangevoerd om de hervorming van de bestreden beslissing te verkrijgen, aangezien een mogelijke schending niet tot een hervorming kan leiden.

De Raad is verder van mening dat verzoeker niet kan worden erkend als vluchteling en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming. De Raad sluit zich immers aan bij de vaststelling van de commissaris-generaal dat verzoeker zijn beweerde verblijf in Afghanistan niet aannemelijk maakt.

Zo heeft de commissaris-generaal terecht gesteld dat verzoeker beweerde dat er in zijn district geen scholen bestaan, omdat de taliban dat niet toelaten, terwijl er in zijn district in werkelijkheid vijftien lagere en vier middelbare scholen zijn. Verzoeker stelt dat het normaal is dat hij niet op de hoogte is van scholen in zijn buurt, aangezien hij nooit naar school is gegaan. Deze verklaring doet echter geen afbreuk aan de vaststelling dat verzoeker verkeerdelijk verklaarde dat er in zijn district geen scholen bestaan, omdat de taliban dat niet toelaten.

De commissaris-generaal heeft ook terecht gesteld dat het opvallend is dat iemand die uit Helmand afkomstig is geen buitenlandse legerbasis kan situeren, aangezien in het district Laskar Gah de belangrijkste Britse militaire basis in Afghanistan ligt, waarin doorlopend tussen de 20.000 en 30.000 Britse troepen aanwezig zijn, en ook Camp Leatherneck, een Amerikaanse basis die in 2008 werd opgetrokken en die onderdak verschaft aan het merendeel van de Amerikaanse troepen in Helmand, zich in verzoekers provincie bevindt. Verzoekers betoog dat Helmand de grootste provincie van Afghanistan is en hij nooit aardrijkskundelessen heeft gehad, volstaat niet als verklaring. Gelet op de omvang en het belang van de legerbasissen mag immers worden verwacht dat iemand die uit Helmand afkomstig is weet waar de basissen zich bevinden.

De Raad sluit zich ook aan bij de vaststelling in de bestreden beslissing dat het zeer bevreemdend is dat verzoeker verklaarde dat hij geen papaver kweekte omdat dit te arbeidsintensief is vanwege de vele irrigatiewerken die verricht moeten worden omdat papaver veel water nodig heeft. Uit het administratief dossier blijkt dat papaver één van de weinige planten is die in moeilijke omstandigheden kan worden geteeld omdat hij minder water nodig heeft dan andere gewassen en dat papaver daarom al sinds lang in Helmand wordt gekweekt, onder andere in districten als Baghran, Kajaki en Musa Qala, waar verzoeker beweert vandaan te komen, omdat deze districten geen uitgebouwd irrigatiesysteem hebben en landbouwgrond er zeer beperkt is. Verzoekers betoog dat papaverteelt zeer arbeidsintensief is en irrigatiewerken vereist, waardoor het voor hem voordeliger was om voor een andere landbouwvak te kiezen, staat haaks op deze informatie.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet. De vaststelling dat verzoeker de waarheid niet vertelt over waar hij voor zijn vertrek naar België verbleef, is van belang om de hoedanigheid van vluchteling en de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te beoordelen. Het risico op vervolging en op ernstige schade moeten beoordeeld worden ten aanzien van het land waarvan verzoeker de nationaliteit bezit. Er is echter geen nood aan internationale bescherming als een persoon de nationaliteit van verschillende landen bezit en hij in één van deze landen op bescherming kan rekenen. Bovendien verliest verzoeker zijn belang om de erkenning van de hoedanigheid van vluchteling of de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus te vragen, als blijkt dat hij reeds in een ander land als vluchteling is erkend of in een andere lidstaat van de Europese Unie subsidiaire bescherming of een daaraan gelijkwaardige bescherming heeft verkregen. Er is ook geen nood aan bescherming als de asielzoeker afkomstig is uit een streek waar er geen risico op ernstige schade is of als de asielzoeker over de mogelijkheid beschikt zich in zo'n streek te vestigen. Een asielzoeker die over zijn herkomst ongeloofwaardige verklaringen aflegt, maakt dus niet aannemelijk dat hij vluchteling is of nood heeft aan subsidiaire bescherming.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig maart tweeduizend en twaalf door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

A. VAN ISACKER